

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 21 d'abril del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els M.I. Srs. Magistrats Vincent ANIÈRE i Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Aquesta Sala va dictat Aute, de data 11-02-2016, amb la següent part decisòria: "DECIDEIX No donar lloc a la qüestió de prejudicialitat administrativa plantejada per la representació processal de la part defenent i recurrent en el seu escrit de data 11-12-2015".

II.- En data de registre 26-02-2016, la representació processal del Sr. J.E.C. i J.J.L. va presentar incident de nul·litat fonamentat en la vulneració de l'article 10 C.A.

Per escrit, de data de registre 10-03-2016, la representació processal del Sr. J.J.L. va oposar-se a l'incident de nul·litat d'actuacions i va sol·licitar, en mèrits dels arguments continguts en el mateix, la desestimació de l'incident.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius en els quals la part que promou l'incident fonamenta la vulneració del dret a la jurisdicció de l'article 10 CA són els següents.

En primer terme, afirma que s'ha vulnerat l'article 10 CA quant al dret a obtenir una resolució motivada en dret i al dret a la igualtat d'armes processals de les parts. Així, sustenta que l'Aute d'aquesta Sala no es troba motivat i que incorre en un argument tautològic, atès que manifesta que no és necessari conèixer la resolució del procés administratiu per a resoldre el procés civil perquè no és necessari i el que caldria és expressar les raons per les quals no es dóna aquesta necessitat.

II.- Quant a la primera al·legació, consistent en una manca de fonamentació del nostre Aute de 11-02-2016, s'ha de recordar la doctrina del Tribunal Constitucional, en la que es precisa (Aute de 17-10-2014 i la sentència del 7 de setembre del 2012 (recaiguda en la causa 2012-10-RE, FJ 2n) que "el recurs d'empara constitucional no constitueix una tercera instància judicial. Quan s'al·lega la vulneració del dret constitucional a obtenir una resolució fonamentada en Dret -a diferència d'allò que succeeix en els supòsits en els quals s'al·lega la vulneració d'altres drets constitucionals-, aquest Tribunal no pot enjudiciar la correcció jurídica de la selecció, la interpretació i l'aplicació del dret efectuades pels òrgans judicials

llevat que no hagin donat resposta a les pretensions formulades, o que la resposta no estigui motivada o hagin incorregut en algun error material patent o, finalment, que la resolució sigui lògicament o jurídicament irraonable, en el sentit, això darrer, de basar-se en una selecció, una interpretació o una aplicació que s'aparti de manera manifesta de les pautes emprades de forma general i reiterada pels juristes.”

En consonància amb aquestes coordenades, aquesta sala va analitzar si concorrien les raons per donar lloc a la suspensió per prejudicialitat administrativa o no. I per això va tenir en compte, per una banda l'objecte del procés administratiu i, per l'altra, el del procés civil.

Així, aquesta Sala, en el fonament de dret segon de l'Aute no va resoldre de manera tautològica; és a dir, considerant que no era necessari conèixer el resultat del procés civil perquè no era necessari, sinó que va contrastar l'objecte del procés administratiu, en el que es pretenia la revocació de les juntes del Col·legi d'advocats i, quant al fons, la imposició d'una sanció per una conducta contrària a la deontologia, a l'ètica i deslleial amb l'objecte del procés civil. I es va considerar que per a la resolució d'aquest procés civil, consistent en si el Sr. J.J.L. ha de tenir la condició de soci i, en el seu cas, quin són els drets econòmics que li han de pertànyer a la liquidació, no calia suspendre a l'espera de si l'actuació del lletrat era mereixedora o no de sanció.

D'aquí que afirméssim que **“En consonància amb les afirmacions anteriors, s'ha de posar de manifest que per a apreciar la prejudicialitat administrativa la qüestió o extrem que s'ha de resoldre en el procés administratiu ha de ser necessària per a la resolució del procés civil.**

En el cas que ara ens ocupa, de l'anàlisi de la demanda administrativa, s'extreu que es sol·licita la revocació de les resolucions de les juntes disciplinàries del Col·legi d'Advocats d'Andorra i, quant

al fons, que es declari que les actuacions professionals del Lletrat Sr. P. són constitutives de faltes professionals i vulneradores de les normes col·legials, d'ètica professionals, del secret professional i constitueixen una actuació deslleial, per la qual cosa demana la imposició d'una sanció.

Però com es pot observar, la decisió per la jurisdicció administrativa de si es van infringir les normes de procediment pels motius que assenyala o la petició de sanció per vulneració del lletrat de les normes col·legials, d'ètica i del secret professional, que constituïrien una actuació deslleial, no afecten a l'objecte del procés civil. En efecte, per a la decisió del procediment civil, que ara es troba en segona instància, no esdevé necessari conèixer si la jurisdicció administrativa ordena revocar les juntes disciplinàries o si entén que la conducta del lletrat és susceptible de sanció”.

Aleshores, s'ha d'entendre que la resolució de la Sala va motivar les raons per les que no procedia la suspensió per prejudicialitat administrativa, en consideració de l'objecte dels dos processos i de la incidència de l'administratiu en la resolució del civil, de manera que va considerar-ho innecessari. Des d'aquest punt de vista, la resolució de la Sala sí conté la motivació necessària per tal que les parts hagin pogut conèixer el dret aplicable i les raons que justifiquen que la pretensió de prejudicialitat no sigui acollida, sense que tampoc es pugui considerar que la fonamentació esdevé irracional, absurda o inversemblant.

III.- Quant al segon motiu de l'incident de nul·litat, aquest es fonamenta en la infracció del principi d'igualtat d'armes processals. Sosté la promotora de l'incident que l'Aute del Tribunal constitucional de 17-10-2014 ja va indicar que en el procés civil es pot analitzar la infracció d'igualtat d'armes processals. Des d'aquesta òptica, manifesta que si el tribunal administratiu entén que va actuar de manera contrària a la deontologia i que

va estar en una situació de superioritat respecte de l'altra part, s'hauria vulnerat la igualtat d'armes processals i això hauria de provocar la nul·litat de la resolució civil, de manera que la prudència aconsella la suspensió.

El principi d'armes processals significa que totes les fases i instàncies del procés han de permetre l'actuació igual de les parts, sense que cap d'elles pugui gaudir d'una posició de preeminència o d'avantatge davant de l'altra. En aquest sentit, s'exigeix que les parts personades tinguin el mateix tracte i condició en l'exposició de les seves al·legacions i en la proposició i pràctica de la prova (cfr. Sentència Refineries gregues Strian i Stratis Andriadis c. Grècia de 9-12-1994). Des de la STEDH Kraska vs Suïssa exigeix per una part, el dret del justiciable a ésser tractat igual (cas Kaufman c. Bèlgica o Bendenou c. França) i, per l'altra, el deure del tribunal d'analitzar el compliment efectiu d'aquest principi d'igualtat d'armes processals, com a paral·lel al principi de contradicció, i que troba cabuda a l'article 6 CEDH.

Aquest principi d'armes processals, que comporta que totes les parts tinguin la possibilitat d'exposar, en un termini raonable, les al·legacions en defensa dels seus interessos, sense distincions ni desavantatges entre elles (G.B. c. França 2-10-2001 i Frette c. França 26-02-2002) pot ésser objecte en qualsevol fase del procés, fins i tot, en seu de recursos.

L'Aute de 17-10-2014, dictat pel Tribunal Constitucional, afirmava que "Menys encara es pot entrar a examinar fins a quin punt certs fets van quedar provats –com la trucada al degà del Col·legi d'Advocats i el seu contingut- o sobre una possible "desigualtat d'armes", no en el procés penal que s'examina, sinó en un altre de civil, aliè a aquesta impugnació concreta en empara".

Si analitzem, en aquesta seu d'incident de nul·litat, la referida vulneració del principi d'igualtat d'armes processals que s'articula per

primera vegada davant d'aquesta Sala i en seu d'un incident de caire extraordinari, s'ha de contrastar el que el principi esmentat significa, i al que ja hem fet referència, amb les eventuals vulneracions del mateix segons el promotor de l'incident.

Considera el recurrent que l'advocat de la part contrària, com que va assessorar, en contra del deure deontològic i de l'ètica professional, als demandats, es troba ell i el seu client en situació de superioritat i correlativament els clients de la part que promou l'incident es troben en situació d'inferioritat. Entén que es tracta d'una infracció continuada, si la jurisdicció administrativa entén que s'ha comès, de manera que viciarà tot el procés amb la consegüent transcendència anul·latòria.

Com a qüestió prèvia s'ha d'assenyalar que la part promotora de l'incident ha introduït en el moment de la vista una qüestió nova en la que justificava també la igualtat d'armes processals, que no articulava en el seu escrit d'incident, com és el coneixement i selecció de la documentació comptable, social i financera de l'empresa que hauria estat en poder del seu patrocinat des de l'any 1994. Sense perjudici que es tracta d'un extrem nou, introduït en el moment de l'alçada, s'ha d'entendre, a l'igual que en relació a les al·legacions efectuades en el cos de l'escrit, que les conductes referides no suposen, a criteri de la Sala, una vulneració del principi d'igualtat d'armes.

S'ha exposat que el principi d'igualtat d'armes desplega la seva eficàcia a l'esfera processal, de manera que les parts personades han de trobar-se en la mateixa situació, sense preeminència ni inferioritat de cap de les parts i que el tribunal ha de vetllar pel compliment del referit principi.

Per tant, s'ha d'indicar que ambdues parts litigants han pogut efectuar, en un termini raonables, les al·legacions que en defensa de les seves pretensions han tingut per adequades, alhora que han proposat i s'ha

practicat una abundant prova per a l'acreditació de les pretensions respectives. I és des d'aquesta òptica processal que ambdues parts han gaudit de les mateixes oportunitats per a efectuar al·legacions, proposar les proves, intervenir en la seva pràctica i formular conclusions.

Aleshores, el fet que es qüestioni per la part que promou l'incident la manca d'igualtat d'armes processals, i que es consideri que la jurisdicció administrativa pot eventualment revocar les juntes del Col·legi d'Advocats i imposar una sanció per infracció de les normes deontològiques a l'advocat de la part contrària, en atenció a una consulta efectuada l'any 1994 pels demandats i al fet de dirigir tècnicament al Sr. J.J., part agent, en relació a si aquest darrer ha de tenir o no la condició de soci i els drets econòmics que li pertanyen en la liquidació de la societat pel cas que la resposta sigui afirmativa, no permet atribuir a la jurisdicció un tracte pitjor d'una de les parts des de l'esfera processal. En aquest sentit, ambdues parts han pogut formular les seves pretensions i proposar els mitjans de prova en consonància amb aquestes.

I encara més, la hipotètica superioritat a que al·ludeix la part que promou l'incident no s'hauria produït en el procés (a la segona instància), sinó que es derivaria, segons el seu criteri, d'un coneixement preprocessal de la controvèrsia, de manera que cap menysteniment es pot entendre que ocasiona el tribunal al principi d'igualtat d'armes processals, atès que, com s'ha vist, el tracte en el procés ha estat igual i sense preeminència de cap de les parts en el sentit exposat.

IV.- La desestimació de l'incident de nul·litat s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició d'aquestes a la part instant del mateix.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR l'incident de nul·litat promogut per la representació processal dels Srs. J.E.C. i J.J.L. contra l'Aute d'aquesta Sala, de data 11-02-2016. Procedeix imposar a la part promotora de l'incident les costes processals derivades de la seva desestimació.

Així per aquesta nostra resolució, ho pronunciem, manem i signem.-